

Kontumační rozsudek

Miroslav Sedláček

Sedláček, M. Kontumační rozsudek. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, 209 s.

Bibliografické informace Národní knihovny České republiky. Národní knihovna České republiky uvádí tuto publikaci v České národní bibliografii. Podrobné bibliografické údaje jsou k dispozici na internetu na adrese <https://www.nkp.cz/>.

Monografii napsal doc. JUDr. Miroslav Sedláček, Ph.D., LL.M.
Vydalo nakladatelství C. H. Beck v Praze v roce 2025
Jungmannova 750/34, 110 00 Praha, Nové Město, beck@beck.cz
Odpovědný redaktor: Anna Kadlecová
Vydání první
Sazba: Cadis Praha
Tisk: Marten, spol. s r. o.

© Nakladatelství C. H. Beck, 2025

ISBN 978-80-7699-001-2

O autorovi

doc. JUDr. Miroslav Sedláček, Ph.D., LL.M., je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy, kde působí na katedře občanského práva. Titul LL.M. získal na Právnické fakultě Univerzity Loránda Eötvöse v Budapešti. Specializuje se na civilní právo procesní a je autorem či spoluautorem řady odborných publikací (vysokoškolských učebnic, skript, monografií a komentářů) a článků v recenzovaných časopisech. Působí jako výkonný redaktor scopusového časopisu *Acta Universitatis Carolinae Iuridica* a je členem redakční rady časopisů *Obchodní právo* a *Soukromé právo*. Je také úspěšným řešitelem mnoha výzkumných projektů a grantů (Grantová agentura České republiky, Technologická agentura České republiky, MŠMT či mezinárodní aliance 4EU+ a další).

Předmluva

Je tomu více než třicet let, kdy s účinností od 1. 9. 1993 jedenáctá novela občanského soudního řádu, zák. č. 171/1993 Sb., zavedla do úpravy civilního soudního řízení v § 153b OSŘ rozsudek pro zmeškání (vedle rozsudku pro uznání v § 153a OSŘ). Ten je zvláštním druhem rozsudku, který má za určitých okolností usnadnit roli soudu a urychlit řízení.

Rozsudek pro zmeškání byl součástí našeho civilního sporného řízení za platnosti civilního řádu soudního z roku 1895 až do roku 1950. Pozdější soudní řády ho nejen nepřevzaly, ale dokonce jej uváděly jako přímo odstraňující příklad procesního formalismu, který je v příkrém rozporu s uplatňující se zásadou materiální pravdy. Tehdejší ideologické důvody vedené snahou se za každou cenu vymezit proti „buržoaznímu“ procesnímu právu, pro které údajně byla příznačná formální pravda, znemožňovaly jakoukoliv diskusi o rozsudku pro zmeškání, v níž by bylo možné spravedlivě zvážit jeho klady a zápory. Snad se i zapomínalo na to, že rovněž vydaný platební rozkaz, jehož použití v řízení se začalo postupně rozšiřovat, nese znaky procesního formalismu. Rozsudek pro zmeškání nikdy neaspiroval na to, aby zakládal skutkový stav odlišný od stavu skutečného, ale aby s ním byl, na základě využití empirických poznatků, v souladu.

Podle platné právní úpravy je rozsudek pro zmeškání spojen pouze se zmeškáním žalovaného u prvního jednání, které se ve věci konalo. Zákon nepamatuje na možné zmeškání žalobce ani na další typické situace zmeškání procesního úkonu. Jde tak o značně úzkou koncepci právní úpravy tohoto rozsudku, která z historického pohledu nebo ze zahraničních zkušeností nemá srovnání. I přesto, že byl § 153b OSŘ několikrát novelizován, zákonodárci se dosud nepodařilo rozšířit dosah rozsudku pro zmeškání. Místo toho byla přijata úprava rozsudku opírajícího se o fikci uznání nároku v situacích, které jsou ve skutečnosti typickým příkladem zmeškání (srov. § 114b odst. 5, § 114c odst. 6 a 7 OSŘ).

Záměrem publikace je soustředit pozornost na základní otázky institutu rozsudku pro zmeškání, které jsou významné z pohledu právní teorie, ale mnohem více z hlediska právní praxe. Za tímto účelem text navazuje na již publikované názory právní doktríny, jak tuzemské, tak zahraniční, stejně jako na závěry recentní judikatury, které analyzuje a vyvozuje z nich závěry. Publikace proto představuje užitečný a inspirativní zdroj do teoreticky i prakticky významného *diskursu* nad institutem rozsudku pro

zmeškání nejen pro praktikující právníky, ale i pro širší okruh zainteresované veřejnosti.

Text publikace vychází z právního stavu platného k 1. 11. 2024.

V Praze 1. 12. 2024

Miroslav Sedláček

Obsah

O autorovi	V
Předmluva	VII
Seznam použitých zkratk	XIII

Úvod	1
------------	---

KAPITOLA I. Historický vývoj rozsudku pro zmeškání

1. Počátky kontumace	10
1.1 Římský civilní proces	10
1.2 Středověk a raný novověk	11
1.3 Počátek novodobých dějin	12
2. Civilní řád soudní z roku 1895	13
3. Občanský soudní řád z roku 1950	18
4. Občanský soudní řád z roku 1963	18

KAPITOLA II. Procesní principy a jejich vliv na rozsudek pro zmeškání

1. Právo na spravedlivý proces (principy fungování soudnictví)	23
1.1 Princip zákonného soudu a soudce	23
1.2 Princip rovnosti	25
1.3 Princip kontradiktornosti	28
1.4 Princip ústnosti, přímosti a veřejnosti	31
1.5 Princip rychlosti a hospodárnosti	35
1.6 Princip předvídatelnosti	37
2. Odvětvové zásady civilního procesu	38
2.1 Zásada dispoziční	39
2.2 Zásada projednací	41
2.3 Zásada jednotnosti řízení	43
2.4 Zásada materiální a formální pravdy	45

KAPITOLA III. Předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání ..

1. Formální předpoklady	49
1.1 Splnění procesních podmínek	49
1.2 Doručení žaloby a předvolání k jednání	51
1.3 Zmeškání prvního jednání	57
1.4 Včasnost a důvodnost omluvy žalovaného	59
1.5 Návrh žalobce na vydání rozsudku pro zmeškání	62

1.6	Pasivní procesní společenství	64
1.7	Nepřípustnost rozsudku pro zmeškání	65
1.8	Splnění podmínek pro vydání rozsudku pro uznání	69
2.	Materiální předpoklady	70
2.1	Důvodnost uplatněného nároku	71
2.2	Absence procesní aktivity žalovaného	74
3.	Rozlišení mezi zmeškáním a pouhým zpožděním	76
KAPITOLA IV. Vydání rozsudku pro zmeškání		78
1.	Rozhodování soudu na základě diskrece	78
1.1	Výklad spojení „může“ rozhodnout	79
1.2	(Ne)rozhodnutí o kontumačním návrhu žalobce	81
2.	Vyhlášení rozsudku pro zmeškání	83
3.	Náležitosti rozsudku pro zmeškání	84
3.1	Záhlaví	84
3.2	Výrok	86
3.3	Odůvodnění	87
3.4	Poučení o opravných prostředcích	91
3.5	Zápatí	92
KAPITOLA V. Obrana proti rozsudku pro zmeškání		93
1.	Návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání	94
1.1	Omluvitelný důvod	94
1.2	Zrušení rozsudku pro zmeškání	96
1.3	Souběh návrhu na zrušení rozsudku a odvolání	98
2.	Odvolání	99
2.1	Odvolací důvod dle § 205 odst. 2 písm. a) OSŘ	100
2.2	Nesplnění (procesních) předpokladů pro vydání rozsudku pro zmeškání	103
3.	Další prostředky nápravy rozsudku pro zmeškání	105
3.1	Žaloba na obnovu řízení	106
3.2	Žaloba pro zmatečnost	108
3.3	Dovolání	109
3.4	Zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) podle § 268 odst. 1 písm. g) OSŘ	112
KAPITOLA VI. Uznání nároku ve vztahu k rozsudku pro zmeškání		113
1.	Uznání nároku žalovaným	113
2.	Fiktivní rozsudek pro uznání	116
2.1	Tzv. fikce uznání nároku	116
2.2	Zmeškání přípravného jednání	124
3.	Obrana proti rozsudku pro uznání	126

KAPITOLA III.

Předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání

Obecný soud může rozsudkem pro zmeškání dle § 153b OSŘ rozhodnout, jestliže byly splněny následující tzv. formální předpoklady:

- žalovanému byla soudem doručena žaloba do vlastních rukou (srov. § 79 odst. 3 a § 49 OSŘ);
- žalovanému bylo doručeno předvolání k jednání do vlastních rukou nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat;
- žalovaný byl poučen, že bude rozhodnuto v jeho neprospěch rozsudkem pro zmeškání, jestliže jednání, k němuž byl předvolán, zmešká bez důvodné a včasné omluvy;
- žalovaný se k jednání, které bylo prvním jednáním ve věci, bez omluvy nedostavil, popř. jeho omluva, která došla soudu před zahájením jednání, je nedůvodná;
- žalobce se k prvnímu jednání ve věci dostavil a navrhl, aby bylo rozhodnuto rozsudkem pro zmeškání žalovaného;
- rozsudek pro zmeškání je přípustný;
- nejsou splněny podmínky vydání rozsudku pro uznání.²⁴⁵

Dále je třeba splnit i tzv. materiální předpoklady, vyplývající z účelu kontumačního rozsudku:

- důvodnost nároku – na základě tvrzení obsažených v žalobě o skutkových okolnostech sporu je možné rozhodnout v neprospěch žalovaného, neboť právní posouzení těchto tvrzených skutkových okolností odůvodňuje závěr, že žaloba je opodstatněná;
- absence procesní aktivity žalovaného;
- uvážení soudu (o vhodnosti věc rozhodnout kontumačním rozsudkem).

Rozsudek pro zmeškání, jako formální institut, který podstatně redukuje možnost uplatnění procesních práv žalovaného, soud vydat může, ale

²⁴⁵ Drápal, L. In: Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1050–1051.

nemusí. Zákon ponechává na úvaze soudu, zda i tam, kde jsou splněny zákonem požadované předpoklady,²⁴⁶ je vhodné o věci rozhodnout kontumačním rozsudkem. Opačný výklad, tj. že soud musí při splnění podmínek ve smyslu § 153b OSŘ rozsudek vydat, již právní nauka i judikatura zcela opustily.²⁴⁷ To je podstatný rozdíl oproti rozsudku pro uznání, který soud musí při splnění všech požadavků vydat (§ 153a OSŘ).

Podle rozhodovací praxe musejí být podmínky pro užití rozsudku pro zmeškání posuzovány uvážlivě a zdrženlivě, a to podle stavu, jaký tu je v době, kdy soud prvního stupně ve věci tímto rozsudkem rozhoduje (R 10/01). K okolnostem, které nastaly později nebo o nichž se soud dozvěděl později, nelze přihlídnout.²⁴⁸ To platí i pro případ rozhodování o odvolání proti rozsudku pro zmeškání, kdy ani odvolací soud nemůže přihlížet k okolnostem, jež tu nebyly (nebyly soudy známy) v době, kdy soud prvního stupně kontumačním rozsudkem rozhodl.²⁴⁹

1. Formální předpoklady

Samotné zmeškání prvního jednání ze strany žalovaného soud neopravňuje k vydání rozsudku pro zmeškání. Soud musí nejprve kladně posoudit splnění přísných formálních podmínek podle § 153b OSŘ a teprve poté podrobit důkladné úvaze, zda rozsudek pro zmeškání vydá. Žalobce nemá na vydání rozsudku pro zmeškání právní nárok.²⁵⁰

1.1 Splnění procesních podmínek

K vydání rozsudku pro zmeškání může dojít, jsou-li splněny – vedle předpokladů dle § 153b odst. 1 OSŘ – procesní podmínky²⁵¹ (§ 103 a násl. OSŘ). Při rozhodování o nedostatku procesních podmínek (§ 103 až 108 OSŘ) je zapotřebí, chybí-li výslovná úprava (srov. však § 104a odst. 2 a 3,

²⁴⁶ Předpoklady vydání kontumačního rozsudku vyjmenovává např. rozsudek NS z 12. 2. 2021, sp. zn. 21 Cdo 976/2019; obdobně usnesení NS z 29. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2979/2013; dále též nález ÚS z 28. 1. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 49/10.

²⁴⁷ Srov. *Winterová, A.* Rozsudek pro zmeškání, rozsudek pro uznání. Právní praxe, 1993, č. 10, s. 592–599; *Mruzek, K.* Problematika výkladu „může“ v ustanovení § 153b odst. 1 OSŘ. Právní rozhledy, 2004, č. 4, s. 150; *Přidal, O.* Může nebo musí soud vydat rozsudek pro zmeškání? Právní rozhledy, 2004, č. 12, s. 472.

²⁴⁸ Usnesení NS z 30. 4. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1027/96.

²⁴⁹ Usnesení NS z 26. 6. 1997, sp. zn. 2 Cdon 447/96.

²⁵⁰ Usnesení NS z 29. 4. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2979/2013.

²⁵¹ Procesní podmínky je možno vymezit jako předpoklady přípustnosti vydání meritorního rozhodnutí (lhostejno, zda vyhovujícího či zamítavého) v dané věci. Procesní podmínky jsou různé povahy: subjektivní, objektivní, podmínky na straně soudu, na straně účastníků i podmínek týkající se věci. Celkově vytvářejí rámec, jehož prostřednictvím je realizováno právo na soudní ochranu. Např. *Winterová, A., Macková, A. a kol.* Civilní právo procesní. Díl první: řízení nalézací. 9., aktualizované vydání. Praha: Leges, 2018, s. 215.

§ 104b odst. 4 OSŘ), aby soud vycházel z posouzení okolností konkrétního případu. Nedostatek některé z procesních podmínek však vždy způsobuje, že soud nesmí vydat meritorní rozhodnutí, dokud nedojde k jeho odstranění.²⁵² Je-li nedostatek neodstranitelný, soud podle § 104 odst. 1 OSŘ řízení zastaví (např. při počátečním nedostatku procesní subjektivity účastníka). Naopak jde-li o odstranitelný nedostatek, je soud podle § 104 odst. 2 OSŘ povinen učinit vhodná opatření k jeho odstranění. Pokud se soudu nedostatek odstranit nepodaří nebo není-li to možné, soud nerozhodne ve věci samé, ale řízení zastaví.²⁵³ Nedostatky některých procesních podmínek ovšem musí být vždy napraveny a nemohou vést k zastavení řízení (např. jde-li o zastoupení procesně nezpůsobilého účastníka). Podle § 103 OSŘ také soud ke splnění procesních podmínek přihlíží kdykoliv za řízení, tzn. že k podmínkám řízení přihlíží v kterékoliv fázi řízení, tedy i v odvolacím řízení.²⁵⁴

Jednou z těchto podmínek je i okolnost, že je dána pravomoc soudu k projednání a rozhodnutí věci (§ 7 OSŘ).²⁵⁵ Pokud obecný soud dojde k závěru, že mu v projednání a rozhodnutí věci brání nedostatek pravomoci, rozhodne o zastavení řízení, přičemž je současně povinen rozhodnout (nemá-li jít o pravomoc cizozemského orgánu) i o postoupení věci orgánu, jehož pravomoc je dána (§ 104 odst. 1 OSŘ). Žalobci přitom zůstanou zpětně zachováni hmotněprávní a jiné lhůty tak, jako by v den, kdy podal návrh k civilnímu soudu, správně podal návrh u příslušného orgánu.²⁵⁶ Pokud tento orgán s postoupením nesouhlasí, nezbuďte mu než vyvolat tzv. kompetenční spor před zvláštním senátem Nejvyššího správního soudu (NSS Komp 6/2011). Není-li však vůbec takového orgánu, pak nemůže být povolán k ochraně práv a oprávněných zájmů účastníků sporu jiný orgán než právě civilní soud.

K podmínce věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení (§ 11 odst. 1 OSŘ). Takto stanovená zásada *perpetuatio fori* brání soudu např. vyslovit místní nepřislušnost, pokud by se žalovaný v průběhu řízení přestěhoval do obvodu jiného okresního nebo krajského soudu,²⁵⁷ či postoupit věc jinému okresnímu nebo krajskému soudu, pokud se až v průběhu řízení změní procesní pravidla pro určení jejich věcné příslušnosti.²⁵⁸

K procesním podmínkám bývá někdy řazeno i náležité zahájení řízení (podáním žaloby nebo vydáním usnesení soudu, jímž se řízení zahajuje bez návrhu tam, kde je to přípustné, event. postoupením věci – srov. § 82

²⁵² Usnesení NS z 11. 5. 2021, sp. zn. 30 Cdo 207/2021.

²⁵³ Usnesení NS z 24. 6. 2020, sp. zn. 23 Cdo 62/2020.

²⁵⁴ Usnesení NS z 20. 5. 2016, sp. zn. 30 Cdo 4986/2015.

²⁵⁵ Usnesení NS z 21. 2. 2001, sp. zn. 20 Cdo 2498/99.

²⁵⁶ Nález ÚS z 28. 12. 1999, sp. zn. II. ÚS 89/97.

²⁵⁷ Srov. usnesení NS z 28. 4. 2021, sp. zn. 28 Cdo 1003/2021.

²⁵⁸ Srov. usnesení NS z 11. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4101/2018.

OSŘ). Vydání rozsudku pro zmeškání by nebylo představitelné za situace, kdy by se ukázalo, že podaná žaloba trpí vadami (§ 42 odst. 4 OSŘ *a contrario*). Je povinností soudu se pokusit tyto vady odstranit postupem podle § 43 OSŘ,²⁵⁹ a to neprodleně po podání žaloby.²⁶⁰ Je-li žaloba vadná, soud by neměl žalobce vyzývat k zaplacení soudního poplatku ani žalobu zasílat žalovanému k vyjádření²⁶¹ či nařizovat ve věci jednání,²⁶² natož o takové žalobě meritorně rozhodovat.²⁶³

1.2 Doručení žaloby a předvolání k jednání

Mezi základní činnosti soudu patří doručování soudních písemností.²⁶⁴ Žalovanému musí být zákonem stanoveným způsobem doručeny jak návrh na zahájení řízení – žaloba (§ 79 odst. 3 OSŘ), tak předvolání k projednání věci samé (§ 51 a § 115 odst. 1 OSŘ);²⁶⁵ nikoliv však předvolání k jinému úkonu soudu, včetně přípravného jednání (srov. § 114c odst. 6 OSŘ). Obě písemnosti musí být doručeny do vlastních rukou žalovaného (§ 49 OSŘ) nejméně deset dnů přede dnem,²⁶⁶ kdy se první jednání má konat.

Písemnosti se doručují některým ze způsobů uvedených v § 45 OSŘ. V první řadě má soud listinu doručit při jednání nebo jiném soudním úkonu. V případě, že nedošlo k tomuto doručení, soud přistoupí k doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky,²⁶⁷ a není-li to možné, pak na žádost adresáta na jinou adresu nebo na elektronickou adresu (§ 46 odst. 2 a § 47 odst. 2 a 3 OSŘ). Jestliže adresát soudu nesdělil svou

²⁵⁹ Postup podle § 43 OSŘ je stanoven pro „podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné nebo neurčité“. K tomu obecně srov. např. nálezy ÚS z 23. 10. 2014, sp. zn. I. ÚS 3106/13.

²⁶⁰ Je třeba rozlišovat mezi vadami žaloby (v procesním smyslu), které se odstraňují a případně podle § 43 OSŘ sankcionují, a nedostatky v procesních podmínkách, které se odstraňují a sankcionují podle § 104 OSŘ.

²⁶¹ Usnesení NS z 31. 3. 2021, sp. zn. 32 Cdo 2991/2019.

²⁶² Usnesení NS z 14. 1. 2010, sp. zn. 30 Cdo 134/2008.

²⁶³ Srov. usnesení NS z 10. 12. 2018, sp. zn. 22 Cdo 4095/2018.

²⁶⁴ Tzv. souhrnná novela občanského soudního řádu, provedená zákonem č. 7/2009 Sb., upravila s účinností od 1. 7. 2009 nová doručovací pravidla.

²⁶⁵ Vrchní soud v Praze v usnesení z 20. 4. 1998, sp. zn. 10 Cmo 138/98, dospěl k tomu, že: „Jestliže předvolání k prvnímu jednání, které bylo ve věci nařízeno, neobsahovalo údaj o tom, u kterého soudu má být jednáno, nebyly splněny podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání podle § 153b OSŘ.“

²⁶⁶ Jaromír Jirsa klade důraz na potřebu obesílat žalovaného, u něhož je z obsahu soudního spisu zřejmé, že záslilky nevyzvedává (nepřebírá), s dostatečným předstihem, zejména tehdy, když soud doručuje prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z důvodu, aby mezi okamžikem faktického vypravení (odeslání) předvolání do termínu jednání byla doba alespoň jednoho měsíce, která je dostatečná k tomu, aby se k soudu vrátilo oznámení pošty o uložení záslilky. Srov. Jirsa, J. In: Jirsa, J. a kol. Občanské soudní řízení (soudcovský komentář). Kniha I. § 1–2501 občanského soudního řádu. 4., doplněná a upravená vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2023, s. 1002.

²⁶⁷ Usnesení NS z 6. 11. 2013, sp. zn. 21 Cdo 3489/2012.

elektronickou (myšleno e-mailovou) adresu (tj. nepožádal o tento způsob doručení), nepodařilo se doručit na elektronickou adresu nebo doručení na elektronickou adresu neumožňuje povaha doručované listiny, soud přistoupí k doručení prostřednictvím doručujícího orgánu nebo účastníka řízení či jeho zástupce (§ 45 odst. 3 OSŘ).²⁶⁸ Soud je přitom stanoveným pořadím vázán.

a) Doručování prostřednictvím veřejné datové sítě

Právní úprava doručování rozlišuje pravidla pro elektronické doručování od účastníka řízení soudu a naopak (srov. § 42 a 45 OSŘ).²⁶⁹ Zákon stanoví, že elektronicky lze podání činit jen prostřednictvím veřejné datové sítě, tedy dálkově (§ 42 odst. 1 OSŘ).²⁷⁰

Prvním ze způsobů doručování písemnosti je doručování písemnosti v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky.²⁷¹ Podrobnosti tohoto způsobu doručování jsou upraveny v zákoně o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.²⁷² Takto se doručuje adresátům, kteří o to dobrovolně požádají nebo kterým je datová schránka povinně zřízena (§ 31 ve spojení s § 4, 5 a 6 ElÚkon).²⁷³ Písemnost je adresátovi doručena, jakmile byla dodána do datové schránky, a to okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu (§ 17 odst. 3 ElÚkon), nebo nepřihlásí-li se oprávněná osoba do datové schránky ve lhůtě deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost dodána do datové schránky, a to posledním dnem této lhůty; výjimkou jsou případy, kdy je náhradní doručení vyloučeno (§ 17 odst. 4 ElÚkon *in fine*).²⁷⁴

V obou případech má doručení dokumentu stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou (srov. § 49 odst. 6 OSŘ). Doručení datové zprávy soudu jako orgánu veřejné moci zákonem ovšem řešeno není. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je „*podání prostřednictvím datové schránky vůči orgánu veřejné moci učiněno okamžikem dodání datové zprávy do datové schránky orgánu veřejné moci*“.²⁷⁵ Tento závěr byl potvrzen i judikaturou Ústavního soudu.²⁷⁶

²⁶⁸ Srov. Remes, J. Praktický úvod do civilního řízení sporného. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 98.

²⁶⁹ Sedláček, M. Elektronizace justice a nové technologie v civilním procesu. In: Sedláček, M., Štřeleček, T. a kol. Civilní právo a nové technologie. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2022, s. 203.

²⁷⁰ Tamtéž.

²⁷¹ Tamtéž.

²⁷² Tamtéž.

²⁷³ Tamtéž.

²⁷⁴ Svoboda, K. Řízení v prvním stupni. Civilní proces z pohledu účastníka. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 149.

²⁷⁵ Usnesení NSS z 15. 7. 2010, sp. zn. 9 Afs 28/2010.

²⁷⁶ Nález ÚS z 10. 1. 2012 sp. zn. II. ÚS 3518/11; obdobně dále nález ÚS z 24. 4. 2013, sp. zn. III. ÚS 3036/12; nebo nález ÚS z 15. 8. 2013, sp. zn. II. ÚS 3643/11. Obdobně